

MED DIALOG SOM VAPEN

Det är länge sedan ett val var så laddat. Torgmöten och motdemonstrationer har avlöst varandra in i det sista. Vi följde med två av Malmös dialogpolis – som aldrig varit så efterfrågade som under årets valrörelse – till möten i Lund och Helsingborg.

Text **XXXXX** Foto **XXXXX**

Bildtext skd jsdfklkjdsLöfk djsfsjd s dklj djfls dj

» **F**redag lunch. "Inga rasister på våra gator!". Minst 200 stämmor skanderar i kör medan de trängs bakom kravallstaketen på Stortorget i Lund. Det är tio dagar till valet och Björn Söder, partisekreterare för Sverigedemokraterna, håller torgmöte. Flera skramlar ihärdigt med sina nyckelknipor för att överrösta honom. En tjej delar ut visselpipor till alla som vill ha. Dialogpolisen Mats Svensson tar henne lätt i armen och säger det han redan sagt till åtskilliga andra: om du stör mötet så att talet inte hörs måste du backa undan till en utsedd plats längre bort.

– Men ingen lyssnar på oss nu när allt satt igång, konstaterar han. Fast vi fortsätter ändå, då vet de i alla fall vad som gäller.

I takt med att slagorden eskalerar skruvas volymen på SD:s anläggning upp. Talarens stämman dånar över hela innerstaden.

– Det är tur att visselpiporna är kassa, säger Gorgin Shoai, dialog- och supporterpolis från Malmö, med ett snabbt leende.

För så länge talet hörs på andra

sidan gatan får motdemonstranterna hållas, har insatschefen meddelat.

– Det gäller att göra avvägningar hela tiden. Och det är just det som kan vara svårt att förklara för den som undrar varför vi exempelvis inte ingriper nu, säger Gorgin Shoai.

DET HAR GÅTT mindre än två veckor sedan insatsen i Limhamn under Svenskarnas partis torgmöte. Det är en av anledningarna till att sex av Skånes tolv dialogpoliser är på plats. De har haft kontakt med Ung vänster och organisationen "Allt till alla" i Lund under veckan och hållit koll på åsikterna, stämningen och antalet föranmälningar på Facebook. För som dialogpolis är det just dialog det handlar om, både före, under och efter en demonstration. Därför försöker de alltid skapa kontakt med arrangören eller talespersonen, även när de inte har ansökt om tillstånd. De går igenom praktiska detaljer som tid och plats, om de är oroliga för motdemonstranter eller grupperingar de inte har koll på och vad de förväntar sig av polisen. Samtidigt får polisen en chans att klarlägga vad som gäller.

”**Jag kan tänka mig att kolleger kan tycka att vi är för snälla och daltar.”**

Gorgin Shoai,
dialogpolis

För första gången delas nu flygblad med "Information från polisen" ut till demonstranter och förbipasserande.

– Det handlar så mycket om att undvika missförstånd. Se till att alla känner till spelreglerna, säger Mats Svensson.

Det var lärdomarna från Göteborgskravallerna 2001 som ledde fram till beslutet att utbilda dialogpoliser som en del av Särskild Politaktik. Deras uppgift är att skapa förtroende genom en öppen dialog. Det är inte ett spaningsuppdrag. Det är genom det mjukare arbetssättet som de når resultat.

– Jag kan tänka mig att kolleger kan tycka att vi stör deras arbete lite och är för snälla och daltar, säger Gorgin Shoai. Men vi har alla våra roller. Den uniformerade personalen i Delta har sin, vi har vår.

TORS DAG EFTERMIDDAG. DAGEN innan motdemonstrationen i Lund håller Björn Söder torgmöte i Helsingborg.

– Förr fick man nästan sälja in sig själv och förklara varför vi behövdes. Under den här valrörelsen har det varit tvärtom, säger Gorgin Shoai,

som tillsammans med de andra dialogpoliserna har sicksackat runt i södra Sverige för att finnas på plats under SvP:s och SD:s valturnéer.

I dag har ledningen bedömt att det inte krävs fler än två dialogpoliserna på plats. Gorgin Shoai och Mats Svensson gnabbas i bilen mellan Malmö och Helsingborg, de känner varandra väl sedan åren då de båda jobbade i Rosengård. Sedan fyra år har Gorgin Shoai en heltidstjänst som dialog- och supporterpolis, medan Mats Svensson har lyfts från sin vanliga tjänst som inspektör i Rosengård nu under valrörelsen.

– Det är ett problem att dialogandet är en bisyssla. För alla utom Gorgin då.

Han ger kollegan en snabb knuff på axeln.

– Det här arbetet bygger på sådant som kräver tid. Kontakter och förtroende. Tyvärr har dessutom Malmöpoliserna en del att jobba med vad gäller förtroende nu efter Limhamn, säger han.

De jobbade båda den dagen, den 23 augusti. Kontakten med talespersonerna för motdemonstrationen var god, säger de. Dialogpoliserna »

Bildtext skd jsdfkljdslökf djsfsjd
s dklj

Bildtext skd jsdfkjdslökf djsfsjd
s dkj

» vandrade med i tåget på väg till Limhamn, lyssnade in och kände av stämningen. Precis som de brukar fungerade de som insatschefens känslspröt på gatan. Längre gick allt lugnt till. Men ungefär samtidigt som partiledaren klev ut på torget blossade det upp rejält. Hästar sattes in och ett par motdemonstranter hann inte undan. Dialogpoliserna fick backa undan, dialog var inte längre möjlig.

– I det läget kunde vi inte blanda oss i. Det kunde ha blivit farligt och skulle också riskera att leda till problem internt. Vi måste hålla oss neutrala, säger Gorgin Shoai.

DE BÅDA KOLLEGERNA trivs som dialogpolis. Och de är glada över att valrörelsen har gett dem chanser att visa hur väl de behövs. Men den har

”**Det gäller bara att aldrig ta hatet personligt. Gör man det har man förlorat.**”

Gorgin Shoai

också inneburit att de fått tackla hatiska kommentarer och kritik för att de skyddar rasister och nazister. En kritik, betonar de, som hör hemma på politisk nivå, där frågan ju också diskuteras.

För Gorgin Shoai innehåller kritiken dessutom ännu en dimension. Som ”invandrapolis”, som han själv säger, hamnar han mitt i det politiska korsdraget. Motdemonstranterna kritiserar honom – när han gör sitt jobb och ser till att Svenskarnas parti kan hålla torgmöte. Samtidigt har han gång på gång tvingats inse att anhängare till såväl Svenskarnas Parti som Sverigedemokraterna inte är lika benägna att respektera hans roll som polis fullt ut. Han nämner Sverigedemokraternas möte i Vellinge som samlade 150 åhörare, men bara tre motdemonstranter, och

där det var åhörarna som behövde lugnas ner.

– Jag har, generellt, helt klart lättare att nå ut till vänstersympatisörer än sverigedemokrater säger han. Mats Svensson konstaterar att han har det motsatta läget.

– Det beror väl på att jag ser lite ut som en jävla skinnskalle.

De skrattar båda två och konstaterar att det är bra, de kompletterar varandra på fältet.

– Det gäller bara att aldrig ta hatet personligt. Gör man det har man förlorat, säger Gorgin Shoai.

PÅ STORTORGET I Helsingborg strosar folk mellan valstugor, kaféer och butiker i sensommarsolen. En dam i hatt stödjer sig på sin käpp med ena handen och viftar med en lapp där det står ”Heja Björn!” med den

Bildtext skd jsdfkljdslökf djsfsjd
s dklj

Bildtext skd jsdfkljdslökf djsfsjd
s dklj

andra. Längs väggen stryker fyra tonårsskallar i punk-outfit. Mats Svensson och Gorgin Shoai har träffat två av dem förut. De går fram och börjar småsnacka avdramatiserande.

– Det gör mycket när du blir lite tjennis med ungdomarna redan från början. Utgångsläget blir ett helt annat. Det gäller att stämningen inte trissas upp, säger Gorgin Shoai.

När Björn Söder och Paula Bieleser tar mikrofonerna har runt 25 ungdomar anslutit, lika många som åhörarna på plats. Det är uppenbart att det finns ett visst agg i luften – från båda håll. Mats Svensson ställer sig mitt i folkskocken, Gorgin Shoai går runt i utkanten. När någon börjar skrika är de där och säger till, förklarar vad som gäller. När en sverigedemokrat kommer fram och irriterat uppmanar dem att göra

något åt samlingen av ungdomar, svarar de lugnt att de får stå kvar så länge de inte stör för mycket. Gorgin Shoai säger åt en tjej med långfingret i luften att sluta bua, sekunden efter får han hindra en uppretad medelålders man från att ta tag i hennes finger, kanske för att göra det illa. Värre än så blir det aldrig.

När Sverigedemokraterna packar ihop kommer personskyddsinsatschefen Fredrik fram.

– Det här gick helt klockrent, jättebra för oss säkerhetsmässigt. Att ni stod där hade en klart lugnande verkan, säger han.

NÄSTA DAG, I Lund, fortsätter den högröstade kören att skrika sig hesa. En kille hoppar över kravallstaketet men grips direkt. Ytterligare två personer avvisas från platsen. Mot

”
Jag fattar inte hur du kan stå här och skydda rasister!”

Demonstrant i Lund

slutet kommer ännu en upprörd demonstrant fram till Gorgin Shoai.

– Hur kunde ni bara ta med hästar hit, efter Limhamn? Vi var många som grät av skräck där.

Han är förbannad över att rytteriet var på plats innan mötet började, sex poliser red runt torget för att rekognosera. Men efter att talespersonen för Ung vänster, fly förbannad, klivit fram till Gorgin Shoai tog han upp frågan med insatschefen. Hästarna drogs omedelbart tillbaka runt hörnet.

– Ser du några hästar här nu? säger Gorgin Shoai.

– Nej, och det är bra. Men jag fattar ändå inte hur du kan stå här och skydda rasister! säger killen.

– Vi har pratat om det här innan du och jag. Jag har mina arbetsuppgifter. Det är varken upp till dig eller mig att besluta. ●